

udvikle sig. Jeg skal forøvrigt kun tillade mig at gøre den Meddelelse, at, forsaavidt der kunde være Spørgsmaal om en ny Afkord, ville samtlige de af Udvalget nævnte Hensyn af mig blive tagne i Betragtning, og jeg skal tilføie den Oplysning, at jeg ikke tror, at der er Noget til Hinder for at gennemføre Arbejdet for den Sum, som en Gang har været bevilget. Dette vil jeg fremhæve, fordi jeg veed, at det staar som en Tanke, at der, for at kunne gøre denne Sag fuldført, skulde kræves meget betydeligere Summer end de, der hidtil have været paatænkte. Den eneste Bemærkning, jeg skulde gøre med Hensyn til Udvalgets Ytringer, skulde være angaaende den Frist, der er sat for hele Arbejdets fuldstændige Tilendebringelse den 1ste Oktober 1873. Jeg tror, at det er en temmelig knap Tid, for at det Hele kan afsluttes, men jeg skal dog tilføie, at jeg ikke vil finde det rigtigt, at Terminen udstrækkes synderlig længere end den Tid, Udvalget angiver, og at det i alt Fald maa være Betingelsen, at Havnen er færdig, naar Jernbanen til Esbjerg aabnes. Jeg har troet det rigtigt at udtale dette overfor det høie Thing, ikke blot fordi jeg anser det for at være det Korrektteste, at man overhovedet ikke fordyker sig i, hvem Ansvarer i den Henseende for Tiden paahviler, men ogsaa, fordi jeg har ønsket, at Thinget skulde vide, hvorledes jeg betragter min Stilling overfor dette Spørgsmaal i nærværende Dieblt.

Rech: Idet jeg fuldt anerkender det Hensyn, som blev fremhævet af den ærede Minister og som taler for ikke at fordybe sig i Spørgsmaalet om Esbjerg Havn, kan jeg dog ikke lade den ærede Ordførers Udtalelser gaa upaatalte hen, da jeg ogsaa er Medlem af Udvalget og har gjort mig bekendt med hele denne Sag. Den ærede Ordfører udtalte vel, at hvad han sagde, kun var hans personlige Anskuelse; men jeg kan overfor dette dog ikke anse det for overflødigt at hævde, at min personlige Anskuelse, der derhos deles af Udvalgets store Flertal, er aldeles forskjellig fra den, som den ærede Ordfører udtalte. Den ærede Ordfører udtalte en meget stærk Dadel over de Embedsmænd, der havde havt med Arbej-

det ved Esbjerg Havn at gøre. Mange Medlemmer af Udvalget kunne ikke billige den ærede Ordførers Udtalelser i saa Henseende. Det forekommer mig, at den ærede Ordfører har set sig blind paa en Protest, der har foreligget Udvalget, og som er indkommen fra Entreprenuren for dette Foretagende og hans Kautionist. Jeg opfatter denne Protest, der har foreligget Udvalget, som et Skridt, hvorved de Paagældende ville søge at dække sig for et Ansvar, der ellers maatte komme til at paahvile dem. Efter min Opfattelse er det utvivlsomt, at Meget af det, den ærede Ordfører angede over, og som han paalagde Embedsmændene Skylden for, udelukkende maa tilskrives Entreprenuren selv, og det kunde nok hende, at Entreprenuren og Kautionisten i Følelsen heraf have fundet det rigtigt at følge den gamle Sætning, at naar man — som man siger — ikke har rent Brød i Posen, er det klogest at komme med Klager imod Andre. Jeg har, som sagt, ikke villet lade denne Udtalelse af den ærede Ordfører, som ellers let kunde misforstaas enten i eller udenfor Thinget, gaa uimodsaagt hen, og jeg haaber, at den ærede Minister ikke vil lade sig vilbiede af den ærede Ordfører, men at han, naar være skal, uden Betænkelse vil tage imod den Proces, som han er bleven truet med, idet jeg for mit Bedkommende dog ikke dermed vil have udelukket, at den ærede Minister mulig kan komme til et billigt og rimeligt Forlig med Paagældende, naar man kun ikke ad den Veje paany udsætter sig for den samme Fremgangsmaade fra Entreprenurens Side, som han hidtil har tilladt sig. Jeg og med mig Udvalgets Flertal mener altsaa, at hvis den ærede Minister ikke fra Entreprenurens Side faar fuldstændig betryggende Sikkerhed for, at Arbejdet bliver udført indenfor den Tid, han efter Dverveelse af alle Forhold finder passende, at Ministeren da uden Videre lader denne Sag komme til retslig Afgjørelse. Det er min Fortrøstning, at selv om der end maatte lunde være begaaet en eller anden Feil fra Embedsmændenes Side, er Saadant dog for Intet at regne i Sammenligning med den Uesterrættelighed og Forlømmelighed, som Entreprenuren har gjort sig skyldig i.